

[Kaj Hansen.]

konsekvenser stempelafgiften vil få. Der blev sagt, at et provenu på 250 mill. kr. vil betyde, at 1.000–2.000 bygningsarbejdere kommer ud i ledighed. Kommunerne agter ikke at stemme for et forslag, der betyder, at arbejdsløsheden forøges. Det synes jeg må være meget klart.

Et af landets hovedproblemer overhovedet er jo kæmpeværdistigningerne på jord og fast ejendom; ikke alene værdistigningernes fremkomst, men det, at de genbelånes og genbelånes. Det er jo sådan, at gældstiftelse honoreres her i landet. Jo højere indtægter man har, jo større gæld har man råd til at sætte sig i, og jo større fradrag får man så på sin selvangivelse. Vi ønsker ikke at jage parcelhusejerne. Vi ønsker ikke at sætte deres boligudgifter op. Det, vi ønsker, er at bremse den genbelåning af værdistigninger, der finder sted, og som udmarver hele vores skattesystem, så det er i den grad uhyggelig asocialt og uretfærdigt. Det kan man bl. a. nå frem til ved at gennemføre det forslag, kommunerne nu har fremsat adskillige gange. Det er det eneste konstruktive forslag, der her i folketinget er fremsat for at komme dette problem til livs: en indefrysning af værdistigningerne, så de ikke kan belånes. Det betyder netop, at man bremser på alle de områder, jeg her har nævnt.

Det er ud fra disse betragtninger, vi dels ikke kan gå ind for det lapperi, der her foreslås, dels synes, at det er skingrende uretfærdigt, når man sammenligner med det, man har budt lejerne i dette land.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Der kan siges meget sådan en eftermiddag i anledning af et forslag om bremsning af stigningen i lejeværdierne. Blandt andet mente retsforbundet, at det ville betyde overordentlig meget for stigningen i ejendomspriser og jordpriser. Det turde dog vist være eftermiddagens overdrivelse. Dette lovforslag omhandler ét år, 1978. Der er ikke truffet nogen bestemmelse for 1979, og jeg gad vide, hvem der ville ofre milliarder på at få en fordel ét år.

Jeg har nogle bemærkninger i anledning af det, fru Kirsten Jacobsen sagde. For det første: det glædede mig at høre den ganske klare indrømmelse af, at vor fradragsregel virker fuldstændig asocialt. De store indkomster får den store skatterabat, de små indkomster får den lille skatterabat. Og så forsøger fru Kirsten Jacobsen sig med en begrundelse og siger: ja men

de store indkomster skal også betale mest i skat. Ja, selvfølgelig skal de det, men det har sandelig ikke noget at gøre med, at vi har indrettet et fjollet system med hensyn til skatterabat. Vi må tage udgangsbetragtningen. Udgangsbetragtningen har været den, at hvis man bruger sine penge på en bestemt måde, får man skatterabat. Og hvorfor – det er bare det, der skal klares – hvorfor skal de, der kan klare sig bedst, have størst skatterabat, og de, der kan klare sig dårligst, de ufaglærte, have mindst skatterabat? Når de bruger det til samme formål, i dette tilfælde til at holde deres bolig i stand, så giver vi, hver gang vi giver 2.000 kr. til direktøren, i virkeligheden ca. 1.400 kr., mens den ufaglærte, der skal bruge de samme 2.000 kr. på at holde sin bolig i stand, får 800 kr. af os. Hvis det var socialt rimeligt, var det jo omvendt.

Så er der en bemærkning til hr. Wilhjelm. Jeg tror, diskussionen ville blive noget højnet, hvis hr. Wilhjelm gjorde sig umage og hørte alt, hvad jeg sagde. Jeg sagde: en forhøjelse af standardfradraget har kun mening, såfremt den sker i forbindelse med en fradragsreform, sådan at fradrag bliver lige meget værd i kroner for alle uanset indkomst. Så turde det være noget ved siden af at påstå, at jeg kun taler om et standardfradrag. Det var brugt som eksempel, men jeg sagde udtrykkelig, at alle fradrag virker helt ved siden af, og at de bør reformeres.

Arne Bjerregaard (KrF):

Hr. Ole Olsen sagde, at man skulle lave om på det her på nuværende tidspunkt. Som det allerede er sagt, kommer loven kun til at gælde ét år, og så synes jeg, det er ganske urimeligt at gå ind i store ændringer på dette område. Men det afholder os ikke fra at søge den ændret på længere sigt. Det må blot afhænge af fremtidens skattepolitik, boligpolitik osv.

Mølgaard (DR):

Jeg forstod på ministeren, at han havde opfattet første rundes indlæg fra forskellig side sådan, at modstanden imod dette lovforslag kom fra, hvad ministeren opfattede som det yderste højre og det yderste venstre. Jeg skal i den anledning beklage, at jeg ikke i første omgang har udtrykt mig klart nok til, at det er gået op for ministeren, at retsforbundet bestemt er modstander af dette lovforslag.

I modsætning til ministeren havde hr. Bernhard Baunsgaard opfattet, at retsforbundet var bestemt modstander af tendensen i dette lov-